

ling og den forventede udvikling i posthusnettet.

Da posthusdækningen er et element i befordringspligten, som skal ydes landsdækkende, antages et krav om ét posthus pr. kommune for at være det mindste krav, som kan stilles, for at den landsdækkende forpligtelse kan sikres opfyldt. Post Danmarks posthusnet mere end opfylder et sådant krav i dag.

Kommunekriteriet vurderes imidlertid ikke at kunne stå alene. For at forbedre dækningen med betjeningssteder kan det overvejes at supplere kommunekriteriet med et krav om, at der skal være ét betjeningssted i byer med over 5.000 indbyggere. Yderligere fastlæggelse af et afstandskriterium, hvorefter der i sådanne byer altid skal findes ét betjeningssted inden for en radius af f.eks. 5 km, kan endvidere bidrage til at sikre dækningen i byer med et større antal indbyggere.

Det skal anføres, at et eventuelt krav om et postbetjeningssted baseret på antallet af indbyggere i praksis kan vise sig uhensigtsmæssigt. Tvivlen opstår i tilfælde af ændringer i befolkningsgrundlaget.

Det er tillige vurderingen, at et afstandskriterium kun kan administreres i praksis, hvis målingen af afstandskriterierne sker med udgangspunkt i et betjeningssteds beliggenhed og en km radius på et kort.

Hvad angår byer med mindre end 5.000 indbyggere og landdistrikter, vurderes et absolut afstandskriterium at være mindre operationelt. Disse mindre byer og landdistrikter betjenes enten af postbetjeningssteder drevet af samarbejdspartnere eller af landpostbudet.

Det kan overvejes med udgangspunkt i de eksisterende postbetjeningssteder pr. 31. december 2003 at fastlægge et afstandskriterium på den måde, at selskabet ikke kan nedlægge betjeningssteder uden for byområderne, hvis en sådan nedlæggelse indebærer, at der er husstande og virksomheder m.v., som dermed får forøget deres afstand til nærmeste betjeningssted med mere end f.eks. 10 km. Det skal nævnes, at en nedlæggelse af et betjeningssted kan være foranlediget af, at en samarbejdspartner opsiger aftalen med Post Danmark A/S om driften af betjeningsstedet, og at det herefter ikke er muligt at finde en anden samarbejdspartner i lokalområdet. Alternativet i sådanne situationer vil være at

henlægge betjeningsstedets funktioner til landpostbudet.

Landpostbudet betjener borgerne på deres bopæl med postforretninger samt ind- og udbetalinger – ”det rullende posthus” – og dækker med sin mobilitet et stort område. Det er endvidere muligt for borgeren på forhånd at kontakte posthuset og meddele, at denne ønsker besøg af landpostbudet for at købe frimærker, foretage en giroindbetaling o.l.

Der er indbygget den fleksibilitet i modellen set i forhold til Post Danmark A/S, at det ikke er afgørende, om selskabet vælger selv at drive et betjeningssted eller det sker sammen med en samarbejdspartner. Som tidligere omtalt kan postbutikkerne betjene kunderne på samme måde som selskabets egne posthuse og kan sidestilles med et posthus.

Modellen giver mulighed for en udvikling, i retning af flere betjeningssteder, som drives af en samarbejdspartner, hvilket for den befordringspligtige virksomhed vil være mindre omkostningskrævende end egendrift. Hermed er der mulighed for at fastholde betjeningssteder og samtidig øge tilgængeligheden, idet betjeningssteders placeres i tilknytning til borgernes øvrige gøremål, f.eks. i brugsen eller hos købmanden. Postbetjeningen vil som regel indebære længere åbningstid, end hvis Post Danmark A/S selv står for driften inden for samme økonomiske ramme, selv om butikkerne ikke tilbyder postbetjening i hele deres åbningstid.

Med modellens element om, at den befordringspligtige virksomhed skal inddrage de lokale interessenter ved ændringer er sigtet, at tilrettelæggelsen af servicen via betjeningsstederne – som det er tilfældet i dag – forankres i det enkelte lokalområde, og baseres på en dialog, hvor det dog er Post Danmark A/S, der tager endelig beslutning.

Elementet om, at Post Danmark A/S årligt skal rapportere om posthusnettet til Færdselsstyrelsen og Trafikministeriet, er en videreførelse af det nuværende koncessionskrav, som indebærer, at udviklingen på posthusområdet kan følges. Herved kan opnås et vidensgrundlag, som kan gøre det muligt at vurdere, om de regulatoriske rammer fortsat er hensigtsmæssige.

Modellen indebærer ifølge Post Danmark A/S, at virksomheden på inden for de nærmeste år vil kunne reducere omkostningerne til drift af betjeningssteder som følge af den øgede adgang til at